No. 113. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 19 September.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 55 ct. Brieven enz., franco.

Over stoffelijke en zedelijke volksbelangen.

(*Vervolg van onze Vorige.*)

Van den uitstap terugkeerende, waartoe het voorstel van den heer Stuart ons aanleiding gaf, een voorstel, hetwelk zoo overwaardig is, in overweging te worden genomen, ook dan zelfs wanneer de statistiek eens leeren mogt, dat de grondslag zijner berekening, dat namelijk de nalatenschappen in de zylinie slechts 1/10 deel zouden bedragen van die *in de regte lyn*, niet volkomen juist mogt zijn geweest, — iets waarin dan toch, door het regt nog iets hooger te stellen, gevoegelijk kon worden voorzien, — na dit een en ander gezegd te hebben, komen wij terug tot ons plan, om ook op het verband opmerkzaam te maken, in hetwelk de zorg voor de *zedelyke* belangen der mindere standen staat, tot de vastheid der regering, tot de orde, de veiligheid en rust van den Staat, tot de tevredenheid en eensgezindheid, het *algemeene* geluk van alle burgers.

Men ontkent wel dit beginsel niet, doch in de toepassing van hetzelve brengt men het niet ver.

Wat zal het b. v. baten, dat er goede schoollokalen, geschikte onderwijzers en alzoo gelegenheid, om des noods zelfs *gratis* onderwezen te worden bestaan, wanneer een groot aantal kinderen de gelegenheid ontbeert, om, juist in den besten leertijd, er gebruik van te maken?

En hoe komt het, dat zij die gelegenheid ontberen? Omdat zij, zoodra zij een weinigje kracht hebben, om te werken, om iets te verdienen, door den nood van het huisgezin gedrongen, tot het onderhoud van hetzelve moeten helpen bijdragen. Het zou ons hoogstens verwonderen, indien, werd er eens eene prijsvraag uitgeschreven, hoe het komt, dat nog zulk een belangrijk gedeelte schoolpligtige kinderen geen onderwijs geniet, niet juist hunne verpligting om reeds vroegtijdig het brood voor het huisgezin te helpen verdienen, als de hoofd-oorzaak werd aangewezen.

Evenzeer als de vruchten der ontwikkeling van handel en nijverheid derhalve, door een hoog belastingstelsel op de eerste levensbehoeften te doen drukken, verhinderd worden, haren weldadigen invloed merkbaar op deze klassen der Maatschappij uit te oefenen, en er eene betamelijke mate van welvaart te doen genieten, evenzeer belet *diezelfde oorzaak*, dat het onderwijs, de verlichting en beschaving tot deze klassen doordringen, in die mate, als voor het geluk en de rust van den Staat, voor den zedelijken toestand dier klassen zelve, zoo hoogst wenschelijk zoude zijn.

En het *Godsdienstig onderwys*, voor de ouderen in de kerken, voor de kinderen in de cathechisatien, zou men meenen, dat het geen afbreuk leed door het *onvermogen*, om daar gevoegelijk te kunnen verschijnen? Het zou der moeite allezins waardig zijn, eens eene statistiek te bezitten van het getal huisgezinnen, waarvan de leden, wegens de schamelheid hunner kleeding, wegens de moedeloosheid, door hunnen armoedigen toestand te weeg gebragt, van het Godsdienstig onderwijs, dat hun wordt aangeboden, voortdurend worden terug gehouden.

Dat alles verdient de ernstige aandacht van het staatsbestuur.

Maar ook tot de *zedelyke* belangen der mingegoede standen, behoort *liefde en eerbied voor de overheid*, de *gevestigde overtuiging, dat deze het goede met haar voor heeft*, en het niet *haar* schuld is, wanneer er zooveel moet geleden en ontbeerd worden, dat alle inspanning, om tot beteren toestand te geraken, vruchteloos is.

Die overtuiging moet ook bestaan bij dien talrijken kleinen Burgerstand, die zich met inspanning van al zijne krachten op zijn standpunt zoekt te handhaven, of zelfs vooruit te gaan, maar waarin velen, blijkens het steeds toenemende getal bedeelden, en het schier onafgebroken opzenden van transporten naar de Ommerschans, zoo bezwaarlijk slagen.

Die overtuiging moet ook bestaan bij den *meer gegoeden* Burgerstand, die van zijne inkomsten jaarlijks meer en meer moet afzonderen, voor de behoeften van noodlijdenden, het goedmaken der gemeente- en der staatslasten, en zoodoende schier geene vruchten op zijnen arbeid meer ziet, en op geen erfdeel voor zijne kinderen meer hopen mag, terwijl elders schatten op schatten verzameld worden.

Ontstaat er eene *tegenovergestelde* overtuiging; ziet de minvermogende in zijnen treurigen toestand, — de meergegoede in het onvruchtbaar blijven zijner pogingen, het gevolg van onbillijke bevoorregting van eenen bijzonderen stand, boven die, welk zulks het meest behoefden; — wordt de armoede, de ontbering, de achteruitgang, de vruchtelooze inspanning, nog verzwaard door het denkbeeld van partijdige bejegening van wege de overheid, van verdrukking der meerderheid, ten behoeve der minderheid, — dan wordt ook nog een zedelijk volksbelang op het zeerst gekwetst, in het doen ontstaan van het gevoelen van *ontevredenheid*, wegens minachting, achteruitzetting en verongelijking, — waardoor het dagelijksche ongeluk vergroot, en het gevaar voor rampzalige uitbarstingen vermeerderd wordt.

Onzes erachtens, verdient dit alles de *zeer ernstige* overweging van ons staatsbestuur, in eenen tijd, waarin van de invoering van nieuwe of verhooging van lasten de rede schijnt te zijn; in eenen tijd, dat de ongelukkige afloop van de wijziging der grondwet zóóveel grond tot klagten, *zulk* een pijnlijk gevoel van teleurstelling bij *zeer velen* heeft te weeg gebragt; in eenen tijd, dat Europa met eenen algemeenen oorlog bedreigd wordt, en menige troon dringende behoefte schijnt te kunnen hebben aan de tevredenheid, aan de trouw en medehulp aller klassen van onderdanen.

X.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden: dat bij hun zijn ingekomen, en op heden ter invordering aan den Heer Ontvanger der Directe Belastingen alhier verzonden, de door Zijne Excellencie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie op den 11. dezer maand, voor deze Stad executoir verklaarde kohieren der Personele Belasting, N°. 5 en 6, wegens Primitive en gedurende het 1° kwartaal dezes jaars gevraagde schattingen en tellingen; en noodigen de daarop voorkomende Belastingschuldigen bij deze uit, om hetgeen waarvoor zij bij gemelde kohieren zijn aangeslagen, binnen de bij de wet bepaalde termijnen, in handen van voornoemden ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

Vlissingen, den 18. September 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. van der SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. van der SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 13. September. Te Rome liep den 2 dezer het gerucht, dat bevel gegeven was tot vermeerdering der bezetting van Ancona en Civita-Vecchia, en tot het versterken dier beide zeehavens.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12 September. De *Moniteur Universel* en de *Moniteur Parisien* van heden deelen, aangaande de versterking van Parijs, het volgende mede:

Het gouvernement heeft den Luitenant-Generaal *Dode de la Brunerie*, president van committé der fortificatiën, en onder zijne bevelen den Generaal der genie *Vaillant*, de Kolonels der genie *Dupau*, *d'Aigremont* en *Noizet* benoemd, om den aanleg der verdedigingswerken van Parijs te besturen. Deze maatregel, met de uitvoering van welken men onverwijld, onder medewerking der Ministers van Oorlog en Openbare werken, een begin zal maken, was geheel onvermijdelijk ter voltooijing van het verdedigingstelsel van Frankrijk. Het gouvernement zou zijne verpligtingen geenszins in hare geheele uitgestrektheid hebben vervuld, indien het zich niet met deze belangrijke zorg had bezig gehouden. Het aangenomen stelsel van verdediging is dat, van de commissie van algemeene verdediging op den 29 April 1836 benoemd, om het plan van verdediging voor het Koningrijk definitief te bepalen. Deze commissie, uit Generaals van alle wapenen zamengesteld, heeft hare werkzaamheden op den 16 Mei 1840 geëindigd, en het verslag daarvan mede op dien dag ingediend.

Volgens dat stelsel, zal Parijs, met zijne voorsteden, met regelmatige verdedigingswerken worden omringd, voorzien van bolwerken, gemetselde escarpes, grachten, glacis, enz., welk een en ander driemaal de ruimte van de tegenwoordige bebouwde oppervlakte zal kunnen bevatten. Nagenoeg zal men de lijn volgen, op welke de afzonderlijke forten, waarvan in een veel vroeger plan wordt gewaagd, zouden geplaatst worden. Zij zullen geen de minste veranderingen in de administrative omschrijvingen, noch in de bestaande vrije gemeenschap te weeg brengen.

De omwalling zal tegen de vijandelijke batterijen door buitenwerken worden verdedigd, allen op verderen afstand dan het fort van Vincennes van Parijs verwijderd. Deze werken zullen de eerste linie van verdediging uitmaken, en den vijand op genoegzamen afstand van Parijs houden, om de uitwerking van brandstichtende projectiles, onmogelijk te maken.

Dit plan, dat alle de voordeelen aanbiedt, welke verschillende stelsels opleveren, die door mannen van de kunst zijn voorgesteld, bestonden reeds verschillende maanden, vóór dat de tegenwoordige gebeurtenissen plaats grepen. Het lost de voornaamste zwarigheden op, stelt Parijs veilig tegen alle gevaar van buiten, en maakt bovenal eene belegering onmogelijk, daar het den vijand alle hoop beneemt, om een zoo uitgestrekt werk te veroveren.

Het is bestemd om op de staatkunde van Frankrijk eenen belangrijken invloed uit te oefenen, want het beveiligt het land voor het allergrootste gevaar, waarmede hetzelve ingeval van oorlog zou kunnen bedreigd worden. Met de fraaije reeds to Lyon aangelegde werken, zal het twee middenpunten van tegenstand, op de twee belangrijkste plekken van het grondgebied vormen. Door Frankrijk buitengewoon te versterken, vermeerdert men de kansen om den vrede te bewaren, en vermindert men de kansen van oorlog.

— In den tekst van het genomen besluit wordt van het plan der versterkingswerken het volgende gezegd:

Er zal worden daargesteld een ringmuur met bolwerken en aarden verschansingen met gemetselde bekleeding, ter hoogte van 10 Mètres, met glacis en aarden contre-escarpes.

In de buitenwerken zullen casematten zijn, regelmatig aangelegd met gemetselde contrescarpes en bedekten weg.

Saint Denis zal versterkt worden; Charenton zal tot verzekering van het bezit der beide rivieren een blijvend werk bekomen.

Men zal beginnen met het bouwen van de buitenforten van Nogent, Rosnij, Noisy, Romainville, Les Mont Valérien, Ivry, met de werken van St. Denis, en den aanleg van den doorgaanden ringmuur, op alle zijne punten.

Een kamp van 30,000 man zal in verschillende stations, naar de behoefte der werkzaamheden, verdeeld worden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15. September. Het *Journal d'Anvers* van heden, uit *la Presse* in zijn geheel het artikel van den Heer *de Lamartine* mededeelende, doet hetzelve vergezeld gaan van aanmerkingen, te belangrijk, om er niet enkele zinsneden aan te ontleenen.

De ernstige en plegtige taal van den Heer *de Lamartine* heeft zich op nieuw doen hooren. Men mag er Frankrijk geluk mede wenschen, dat de groote dichter van de hoogte zijner geestvervoering is afgedaald, om het gewone leven gade te slaan, en, met de parlementaire toga bekleed, de openbare tribune

[illegible]limmen.

De Heer *de Lamartine* heeft, zoo als bekend is, geheel het Oosten doorreisd, en er den geest der bevolkingen waargenomen, en zich daaruit een stelsel van staatkunde gevormd, en het voortgaand verval des Turkschen Rijks en de noodzakelijkheid voor het Westen, om den val dier mogendheid te voorzien, tot grondgeslagen heeft. Toegevende, dat die staatkunde, van de strijdige belangen der groote magten van ons vaste land, thans nog niet is te verwezenlijken, en in dat opzigt, wat juistheid van inzigten betreft, niet boven alle bedenking is, kan men evenwel niet ontkennen, dat zijne redeneringen gegrond, zijne bewijzen tastbaar, zijne betoogen helder zijn, als hij aantoont, dat Frankrijk door het tractaat van 16 julij noch in zijne belangen benadeeld, noch in zijne eer gekwetst is.

De oorlogzuchtige dagbladen zullen op nieuw te veld trekken tegen den welsprekenden verdediger der beginselen en wezenlijke waardigheid van Frankrijk. Maar men heeft kunnen opmerken, dat deze dagbladen zich geduriglijk in hunne vooruitzigten hebben bedrogen gevonden. Eerst hebben zij den val van lord *Palmerston* aangekondigd, en nimmer was zijne magt meer gevestigd; zij hebben gezegd, dat het Engelsche volk het tegenwoordige kabinet zou omver werpen, en het verdrag van 15 julij heeft de Whigs en Tories vereenigd; zij hebben aangekondigd, dat de Europesche mogendheden het tractaat niet zouden ratificeren niet durven uitvoeren: het tractaat is geratificeerd en de uitvoering van hetzelve begonnen; zij hebben gezegd, dat commodore *Napier* uit eigen beweging den inval in Syrië heeft gedaan, en deze admiraal, die hoegenaamd geene landing bewerkstelligde, heeft slechts de bevelen der admiraliteit ten uitvoer gebragt. Thans weet men, dat de Engelsche en Oostenrijksche smaldeelen op de reede van Alexandrette (Syrië) het anker hebben geworpen, om aldaar de verschijning der termijnen, aan den Onder-Koning van Egypte gesteld, en zijn antwoord af te wachten.

Dezelfde dagbladen pogen onophoudelijk den volksgeest door hunne herinneringen uit de tijden der Keizerlijke regering, te bederven, en gaan voort met hunne beroepen op de nationale ijdelheid. Zij stellen de Russen voor, als gereed staande om Constantinopel te veroveren; en de Egyptenaren den Taurus overtrekkende, ten einde zich van de gezegde hoofdstad meester te maken, en Azië en Europeesch Turkye in opstand te brengen. Al deze fabelen worden door het dapperste, maar tevens ligtzinnigste en ligtgeloovigste volk der aarde, voor waarheid aangenomen.

Wij wenschen er ons geluk mede, dat wij van den beginne af, over den tegenwoordigen stand der zaken, diezelfde gevoelens hebben aan den dag gelegd, die thans zoo welsprekend en redeneerkundig door den Heer *de Lamartine* worden ontwikkeld.

Daarenboven schijnt het Fransche Ministerie terug te treden, indien wij gelooven mogen hetgeen de *Revue de Paris* van heden zegt, die van gedachte is, dat Frankrijk niet onmiddelijk zal handelen, en de Mogendheden met de zwarigheden zal laten worstelen, welke de dwangmiddelen tegen *Mehemet*-Ali van zelve zullen opleveren. Volgens het genoemde maandwerk is het zeer mogelijk, dat men tot de bestaande lente alles rustig blijft aanzien. Het meergenoemde blad zegt daaromtrent het volgende:

« Sedert den 15 Julij, was de vrede van het Oosten, de vrede van Europa een vraagstuk. Men moest niet alleen denken aan hetgeen aan de boorden van den Nijl en den Eufraat kon gebeuren, maar ook aan hetgeen aan de boorden van den Rijn en de Schelde kon plaats hebben. Het gouvernement alleen kon de uitgestrektheid van den grond overzien, op welken het werkzaam moest zijn, en heeft dikwerf moeten handelen, zonder dat het rede voor zijne daden kon geven. Indien het bij den eersten opslag buitengewoon mogt schijnen, dat, wanneer vooral Syrië en Egypte in het spel zijn, de versterking van Parijs ter sprake komt, *zoo moest men de beweegredenen van dat besluit zoeken in de diepe kennis, welke het gouvernement moet bezitten van Europa en de* [illegible] nemen op alle punten, en aan alle mogelijke kansen het hoofd te bieden.

NEDERLANDEN.

s'GRAVENHAGE, den 16. September. Men verneemt, dat Z. M. de Koning van Wurtemberg tegen den 25 dezer in deze residentie wordt verwacht. De doopplegtigheid van den jongen prins zal waarschijnlijk op het laatst dezer of in het begin der volgende maand aan het paleis van Z. K. H. den Erfprins *van Oranje* plaats hebben.

— Dezer dagen is bij het uitgraven van de fundamenten der Engelsche kerk te 's Gravenhage, voormaals de kapel van 't Sacraments gilde-huis, in het noordeinde, alhier, een koperen legpenning gevonden, welke, naar het schijnt, in den jare 1473 geslagen is, onder de regering van den Hertog *Karel* van Bourgondie, bijgenaamd de Stoute, bij gelegenheid dat dien vorst de twee rekenkamers van Rijssel en Brussel tot ééne vereenigd werden, welke te Mechelen werd gevestigd. Op de voorzijde van dien penning ziet men het wapen van den Hertog *Karel*, met het opschrift; *Qui bien jetra, le Compte trouvera*, d. i., die wél zal leggen, zal de rekening wel bevinden. Op de keerzijde staat de Brabandsche Leeuw, waarom men leest: *Getoirs pour les comptes en Brabant*; d. i., legpenning voor de rekeningen in Braband. Deze legpenning schijnt gediend te hebben bij het opnemen der rekeningen van Braband, in de rekenkamer te Mechelen, voor de afdeeling van Braband. Burgemeester en Wethouders, aan wie, volgens de voorwaarden van den verkoop der Engelsche kerk, deze legpenning is ter hand gesteld geworden, hebben, naar men verneemt, denzelven aan den opzigter van het koninklijke kabinet van penningen toegezonden, om denzelven in genoemde verzameling te plaatsen.

— Men meldt uit Aken dd. 13 Sept. Gisteren avond vierden de vrijmetselaren alhier het eeuwfeest der stichting van de groote nationale moeder-loge: *Zu den drei Weltkugeln*, op eene allezins toepasselijke, eigenaardige wijze.

Mengelingen.

Stopford. — Napier.

De Admiraal STOPFORD, opperbevelhebber der Britsche vloot in de Middell. zee, is reeds 72 jaren oud; hij was in 1785 scheeps-Luitenant en in 1790 Kapitein. Hij woonde als Fregat-Kapitein, onder Lord HOWE, den merkwaardigen slag van 1 Junij 1794 bij.

Hij werd in Februarij 1806 gekwetst, in het gevecht van St. Domingo, waarbij hij een ruim aandeel had aan de vernieling van 5 Fransche liniescheppen, en woonde in 1810 de expeditie tegen Koppenhagen bij. Als Schout-bij-Nacht voerde hij het bevel over de Britsche zeemagt, bij de verovering van het eiland Java. Hij erlangde den rang van Vice-Admiraal in 1812, en in 1825 dien van Admiraal. Sedert Februarij 1837 vervult hij den gewigtigen post van opperbevelhebber der Eng. zeemagt in de Levant, welke thans, misschien tot zulke gewigtige operatiën kan geroepen worden.

De commodore NAPIER, die ter kust van Syrië het bevel over de Engelsche scheepsmagt voert, is een der uitstekendste zee-officieren; reeds voor omstreeks dertig jaren werd hij tot scheeps-Kapitein verheven. Gedurende den oorlog tegen Frankrijk onderscheidde hij zich door verscheiden stoute wapenfeiten; maar zijne meest bekende daad was in 1833, de vernieling van de vloot van Don MIGUEL, welke zoo krachtdadig tot den val van dien overheerscher bijdroeg. Hij trad destijds in dienst van Don PEDRO, en werd door hem tot Admiraal verheven.

ALLERLEI.

MOZES heeft ergens gezegd, dat de deugd der ouderen gezegend zou worden aan de kinderen tot in het derde en vierde geslacht: soms heeft ook het omgekeerde wel plaats, en genieten de ouders, mede volgens denzelfden MOZES, al dadelijk het uitvloeisel der deugd van regtschapen kinderen. — De President van het Provinciaal Geregtshof van Noord Braband, Mr. P. S. VAN SON is door Zijne Maj. benoemd tot Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw. (*N. Brab.*)

Te Meenen is den 1. September jl., in den ouderdom van 84 jaren overleden, Mejufvrouw *Maria Schellink*, en den 3 daaraanvolgende begraven. De lijkdienst is in de Hoofdkerk te Meenen, in tegenwoordigheid van al de aanwezige *Ridders van het legioen van eer*, van de Generale staf en eene groote menigte aanschouwers plegtig gevierd.

Deze zeer buitengewone vrouw, verdient dat men hare nagedachtenis eenige geschiedkundige aanteekeningen wijde, waarvan de echtheid onbetwistbaar is.

Maria Schellink, geboren te Gent, in 1792, den 16 Maart dienst al Vrijwilliger onder het 2e batt. Belgische Infanterie. In den slag bij Jemmapes, den 6 November 1792, toonde zij [illegible] Zij ging vervolgens over in de 5oe halve brigade Bataven, en woonde verschillende veldslagen bij. Later werd zij ingelijft bij het 4e Regiment Jagers te voet, en maakte de veldtogten in Duitschland mede. Zij werd andermaal ingelijfd in het 8e Regement Ligte Inf. In de geduchte veldslag bij Austerlitz trok haar heldhaftig bestaan de opmerkzaamheid van den Keizer *Napoleon* tot zich; hij benoemde haar tot 2e Luitenant, nam het kruis van het legioen van eer van zijne borst en hechte het op hare uniform. Weinige minuten later werd zij door een kanonkogel aan de dij gewond; men droeg haar voor dood van het slagveld, en,... ontdekte dat de held eene vrouw was. Zij volgde later haar regement, en deed in verschillende veldslagen wonderen van dapperheid. In 1809 werd zij door den Keizer gepensioneerd. Bij hare terugkomst uit Italië vertoonde zich deze heldhaftige Gentsche vrouw voor de Keizerin *Josephine*, die zich lang met haar onderhield en haar een prachtig fluweelen kleed ten geschenke gaf. Het brevet als 2e Luitenant, hare aanstelling tot Ridder van het legioen van eer en het fluweelen kleed, zijn thans in handen van haar neef *Willem Schellinck*, kleermaker een lakenkooper te Gent.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 17. SEPTEMBER 1840.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.	
J. Walcher. Tarwe	f 10,00	Boekweit	f 5,75
Nieuwe dito dito	- 9,60	Haver	- 4,50
J. Zeeuwsche Tarwe	- 9,80	Zeeuws. Groene Erwten	- 7,25
Nieuwe dito dito	- 9,00	N. Idem Paardeboonen	- 5,20
J. Zeeuwsche Rogge	- 6,70	Idem Duiveboonen	- 0,00
Nieuwe dito Rogge	- 6,10	Koolzaad	-11,50
Winter Garst	- 4,80	Zomerzaad	- 0,00
Zomer Garst	- 4,40	Kanariezaad	- 0,00
N. Walchers. Paardeboon	- 7,25	Raap-Olie	f 43,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	-12,50	Patent-Olie	-45,50 « «
Idem Witte Boonen	-00,00	Lijn-Olie	-55,00 « «
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	f 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 7,75	Raapkoeken	- 00,00 « 0000 »

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 16. September. Sedert den 14. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

La Reine, J. R. Jansen, Hull, stukgoederen; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.